

жимо Провиденіе; спорѣдъ, както говори Апостолъ, *че всякъ даръ съвършенъ свыше естъ сходяй отъ Отца Съзвозъ* (Іак. 1. 17). *Что имаша, егоче пѣси приѣлз? Аще и приѣлз еси, что хвалишися, яко не приѣлз*, дума другъ Апостолъ (1. Кор. 4. 7)? Отъ опыта е извѣстно, че чѣсто быва при всякъ нашъ грѣхъ и при всякъ нашъ дѣятелность ные не можемъ да придобіемъ земны добрыни; спорѣдъ тованые отъ самосебе ничто не можемъ, а Богъ, истинный-тъ Владѣтель наши тѣ земни добрыни, гы дава и Той ще поиска отъ насъ строгъ отчетъ въ употребленіе-то Неговы-тѣ имущества (1 Пар. 22. 12-19; Лук. 16. 1; 1 Петр. 4. 10); земны-тѣ добрыни Той ни дарува заради, да гы употребляемы на дѣла Божіи, къмъ славъ Божіихъ, за снабдяваніе и успокояваніе нуждаѣщы-тѣ ся и за общественны-тѣ наши, нѣ истинны нужды. И Св. Василій В. говори: «кажи за коіжъ при-« чинъ си получилъ ты именіе-то? Да ли е несправдливъ Богъ, гдѣ-« то не е раздѣлялъ намъ равно потребно-то за живота? Зачто ты « богатѣешь, а тоя да ся находи въ бѣдность? Не е ли конечно за то-« ва, за да бы и ты получилъ своіжъ-тжъ мѣждъ за добро-то и вѣрно-то « домостроителство, а той да бѣде почетенъ съ великы-тѣ награды « за тѣрпѣніе-то?» (ч. 4. ст. 96, 97).

§ 263. Нестыжателность-та.

Много множество добрыни може да ся направятъ отъ имущество-то чрѣзъ раздаваніе-то му по бѣдны и употребленіе-то му на други Богоугодны и спасителны дѣла; нѣ доброволна-та нищета или нестыжателность-та по-высоко стонъ отъ милостынихъ-тжъ (Исаакъ Сир. сл. 56. стр. 349, 350). Нестыжателность-та е дѣло отъ високо съвършенство: *аще хочещи*, дума Спаситель, *совършенъ быти, иди, продаждѣ имѣніе твое и даждѣ нищымъ* (Мат. 19. 21); зачто-то 1) нестыжателный-тъ, по свидѣтельство-то на Іоан. Лѣствичника, е властелинъ на мѣръ, венчыкы заниманія ввѣрѣва Богу и съ вѣржъ-тжъ придобива венчыкы на себѣ въ рабы. 2) Нестыжателный-тъ дѣлатель, сынъ-тъ на безпристрастіе то, за това, кое-то има, мысли като че не е негово; и всичко вмѣнява въ умѣти (смѣтъ); 3) Нестыжателный человекъкъ быва чистъ въ время-то на молитвжъ (Лѣст. сл. 17. 2, 3, 4); 4) Нестыжателность-та предназва отъ много пороцы и учи на въздържаніе (Исаакъ Сир. сл. 50 ст. 274; сл. 56 стр. 350). Затова истинны-тѣ подвижници на вѣржъ-тжъ и благочестіе-то благодарятъ Бога, кога-то Той гы лишава отъ всякъ имотъ и считатъ бѣдность-тжъ си богатство (Ант. В. см. История Правосл. Монашес. на Вост. 1854 г. стр. 62). Апостоли-тѣ были бѣдни, Матерь Божія крайно была бѣдна, а Самъ Спаситель нѣмалъ гдѣ главжъ-тжъ да си подклони.

§ 264. Грѣхове слѣдѣ придобиваніе-то и употребяваніе-то земны-тѣ добрыни.

Грѣхове-тѣ, по придобиваніе-то и употребяваніе-то земны-тѣ добрыни, бывать слѣдующы-тѣ:

1) скъперничество-то, кое-то е излишно-то стремленіе за придобиваніе-то имотъ. Заразени-тѣ отъ тоя порокъ поставятъ за най-высоко добро обладаваніе-то много богатство, употребяватъ за при-